

NOTITIE

Nr. : M.2008.0902.01.N001
Versie : 003
Project : Industrieterrein Oude Rijkswerf/Willemsoord e.o., Den Helder
Betreft : Onderbouwing zeehavennormering
Datum : 7 oktober 2009

1. Inleiding

Op en rond het terrein Oude Rijkswerf/Willemsoord is niet zozeer sprake van problemen met geluid in de huidige situatie, als wel een mogelijk concurrerend ruimtegebruik in de toekomst, waarbij geluid een belangrijke rol speelt. Vanuit de ontwikkelingen met betrekking tot de stedelijke vernieuwing is woningbouw op Willemsoord op de lange termijn gewenst. Het idee is dat er zo een levendig en multifunctioneel stadshart kan ontstaan. Anderzijds heeft de gemeenteraad met de vaststelling van de Havenvisie een belangrijke economische prioriteit gelegd bij de haven. De vestiging van geluidsgevoelige bestemmingen, zoals wonen, kunnen de ontwikkeling van de haven belemmeren. De Raad heeft uitgesproken dat er geen woningbouw mag komen, tenzij onderbouwd wordt dat deze ontwikkeling geen negatieve consequenties hebben voor het economisch potentieel van de haven.

2. Vraagstelling

Den Helder heeft in haar Uitwerkingsplan Stadshart Den Helder de ontwikkelingen van de stad voor de komende jaren aangegeven. Dit plan beschrijft op hoofdlijnen wat nodig is om Den Helder te ontwikkelen tot een levendige woon-, werk- en recreatiestad. Uitbreiding van het stadscentrum met de Oude Rijkswerf/Willemsoord en het optimaal benutten van de ligging aan het water vormen daartoe de sleutel. Om deze ontwikkeling mogelijk te maken moet een deel van het industrieterrein Oude Rijkswerf/Willemsoord worden gedezoneerd.

Den Helder onderzoekt de mogelijkheden om woningbouw te realiseren op delen van Oude Rijkswerf/Willemsoord. Dit terrein waar (in de toekomst) geen "A-inrichtingen" zijn (worden) gevestigd, zal moeten worden gedezoneerd en daarmee worden uitgesloten van het gezoneerde industrieterrein.

De gemeente Den Helder wil weten of bij de ontwikkeling van het plan om woningen te bouwen op het terrein van de voormalige Rijkswerf/Willemsoord de zeehavennorm voor het vaststellen van een hogere geluidswaarde kan worden toegepast.

3. Beoordelingskaders voor geluid bij ontwikkeling Willemsoord

Een bestemmingsplan is het belangrijkste instrument om het ruimtelijke ordeningsbeleid vast te leggen. In het bestemmingsplan zijn twee zaken opgenomen: de bestemming van de gronden en bouwwerken en de voorschriften met betrekking tot bebouwing en gebruik. De bestemming van de gronden geeft een visie op de toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen doordat bij het opstellen van een nieuw plan (dat voor een periode van tien jaar gebeurt) wordt beoordeeld welke bestemmingen wel of niet (meer) wenselijk zijn.

Bij bestemmingsplanontwikkeling moet rekening gehouden worden met het milieuaspect geluid. Rondom het industrieterrein *Rijkswerf, Nieuwe Haven, Nieuwe Diep en Visafslag* (besluit Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland op 27 februari 1990, met kenmerk 90.150594) is een geluidszone in de zin van de Wet geluidhinder vastgesteld.

Indien op een bedrijventerrein zich bedrijven bevinden of mogen bevinden zoals bedoeld in artikel 2.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer¹ wordt in het kader van de Wet geluidhinder² gesproken van een "industrieterrein". Industrieterreinen hebben een geluidszone. Een geluidszone is een gebied rond een industrieterrein waarbuiten de gecumuleerde geluidsbelasting van alle daarop gevestigde bedrijven niet hoger is dan 50 dB(A). Woningen (evenals overigens andere geluidsgevoelige bestemmingen) die binnen de zone liggen kunnen een geluidsbelasting hebben die hoger is dan 50 dB(A).

Met zonering wordt beoogd rechtszekerheid te bieden aan zowel de bedrijven als aan de woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen. Lawaaimakers kunnen aan de ene kant hun geluidproducerende activiteiten niet onbeperkt uitbreiden ter bescherming van woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen binnen en buiten de zone. Aan de andere kant wordt, ter bescherming van hun akoestische ruimte, voorkomen dat woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen onbeperkt opschuiven naar de bedrijven. Bestaande woningen die een geluidsbelasting hebben hoger dan 55 dB(A) moeten voorzien zijn van extra geluidswerende voorzieningen zodat het geluid binnen de geluidsgevoelige ruimten van een woning niet hoger is dan 40 dB(A). Voor woningen die op het industrieterrein zelf liggen gelden de regels van de Wet geluidhinder niet.

De hogere waardeprocedure is de procedure die gevolgd moet worden voor het vaststellen van een geluidsbelasting waar deze, in een specifieke situatie, hoger is dan de voorkeurswaarde van 50 dB(A). Met de gewijzigde Wet geluidhinder (Staatsblad 350, 2006) hebben gemeenten een grotere beleidsvrijheid dan voorheen gekregen, die zij kunnen gebruiken om een afweging te maken die is toegespitst op de plaatselijke omstandigheden. Met andere woorden: de bevoegdheid om geluidsnormen te stellen is verschoven van het rijk naar de gemeenten. Met de wijziging van de Wet geluidhinder wordt het vaststellen van hogere waarden (op enkele uitzonderingen na) gedecentraliseerd.

Nieuwe woningen of andere geluidsgevoelige bestemmingen worden bij voorkeur niet binnen deze geluidszone geprojecteerd. Wil men toch bouwen binnen deze zone, dan moet de initiatiefnemer onderzoek doen naar de geluidsbelasting. Blijkt hieruit dat het geluid hoger is dan de wettelijke voorkeurswaarde van 50 dB(A), dan moeten extra maatregelen ervoor zorgen dat het geluid binnen niet meer bedraagt dan 35 dB(A). Voor zulke woningen moeten hogere waarden worden vastgesteld. Blijkt dat de geluidsbelasting vanwege het industrieterrein hoger is dan 55 dB(A) dan mag in principe niet gebouwd worden.

¹ Grote lawaaimakers, voorheen ook wel A-inrichtingen genoemd.

² Definitie artikel 1 Wgh: een *industrieterrein* is een terrein waaraan een bestemming is gegeven die de mogelijkheid van vestiging van inrichtingen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorie van inrichtingen die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken, insluit.

De gewijzigde Wet geluidhinder legt sinds 1 januari 2007 nadrukkelijker dan voorheen een onderzoeks- en motiveringsplicht op. Het gemeentebestuur moet motiveren waarom het hogere waarden wil vaststellen en waarom niet voldaan kan worden aan de wettelijke voorkeurswaarde. Maatregelen die bij het vaststellen van een hogere waarde getroffen kunnen worden zijn bijvoorbeeld bron- of overdrachtmaatregelen bij bedrijven, een andere indeling van het bouwplan, het toepassen van een dove gevel en dergelijke. De centrale vraag bij de financiële overwegingen is hoe wordt bepaald of de kosten en baten van de maatregelen tegen elkaar opwegen. Om de meest kosteneffectieve maatregelen te kunnen bepalen, moeten de mogelijke maatregelen worden doorgerekend. Daarbij worden eerst de bron- en overdrachtsmaatregelen bekeken en pas daarna de gevelmaatregelen. Op basis van de doorrekening wordt bepaald welke maatregelen doelmatig zijn (hoe wordt met de minste kosten het gekozen ambitieniveau gehaald?). Op deze wijze is sprake van een financieelakoestische afweging. Bij de besluitvorming over een pakket van maatregelen spelen ook andere factoren een rol (bijvoorbeeld stedenbouwkundige inpassing, veiligheid). Het kan dan ook zijn dat de uiteindelijke keuze valt op een andere dan de meest doelmatige maatregel.

Toepassing zeehavennorm

Een uitzondering op het voorgaande vormt de zeehavennorm. De zeehavennorm heeft betrekking op de nieuwbouw van woningen binnen een bestaande zone rond een industrieterrein met activiteiten die zeehavengebonden zijn en die noodzakelijkerwijs in de open lucht plaatsvinden. Op grond van de zeehavennorm kan voor die nieuwbouw een hogere waarde worden vastgesteld tot en met 60 dB(A), in afwijking van de regel die hogere waarden tot en met 55 dB(A) toelaat. De norm mag alleen worden toegepast als aan bepaalde voorwaarden is voldaan. De zeehavennorm is toepasbaar bij een herstructurering of een planmatige verdichting van een bestaand woongebied binnen de zone. De verruiming waarin de gewijzigde Wet geluidhinder (artikelen 50 en 60) voorziet, heeft op die voorwaarden betrekking. In de Memorie van Toelichting staat aangegeven dat door deze verruiming toepassing van de zeehavennorm ook mogelijk is, als het gaat om nieuwbouw van woningen binnen de zone, aansluitend aan een bestaand woongebied, mits sprake is van een beperkte uitbreiding van het bestaande woongebied.

In een gebied dat binnen een zone van een industrieterrein ligt, met activiteiten die zeehavengebonden zijn, kan voor nieuw te bouwen woningen de zeehavennorm gelden. Dit geldt zowel voor nieuwe situaties (artikel 50 Wgh) als bestaande situaties (artikel 60 Wgh).

Artikel 50 Wgh luidt:

Met betrekking tot nieuw te bouwen woningen in een gebied gelegen binnen een zone van een industrieterrein met activiteiten die zeehavengebonden zijn en die noodzakelijkerwijs in de openlucht plaatsvinden, kan in afwijking van artikel 48 voor woningen waarvan de geluidsbelasting in hoofdzaak wordt bepaald door die activiteiten, een waarde worden vastgesteld van ten hoogste 60 dB(A), indien deze woningen worden gebouwd in het kader van een herstructurering, of planmatige verdichting van een bestaand woongebied, of wanneer de woningen worden gebouwd aansluitend aan het bestaande woongebied en slechts sprake is van een beperkte uitbreiding van het bestaande woongebied.

Artikel 60 Wgh luidt:

Bij toepassing van artikel 59 met betrekking tot nieuw te bouwen woningen in een gebied gelegen binnen een bestaande zone van een industrieterrein met activiteiten die zeehavengebonden zijn en die noodzakelijkerwijs in de open lucht plaatsvinden, kan voor woningen waarvan de geluidsbelasting in hoofdzaak wordt bepaald door die activiteiten, een waarde worden vastgesteld van ten hoogste 60 dB(A), indien deze woningen worden gebouwd in het kader van een herstructurering, of planmatige verdichting van een bestaand woongebied, of wanneer de woningen worden gebouwd aansluitend aan het bestaande woongebied en slechts sprake is van een beperkte uitbreiding van het bestaande woongebied.

De ten hoogst toelaatbare geluidsbelasting voor nieuwe woningen bedraagt dan 60 dB(A). De toepassingsmogelijkheden zijn met de inwerkingtreding van de gewijzigde Wet geluidhinder verruimd. Zo kan de zeehavennorm nu ook worden toegepast als de woningen aansluitend op een bestaand woongebied worden gebouwd en dat bestaande woongebied beperkt wordt uitgebreid.

Met het verruimen van het toepassingsgebied van de zeehavennorm is niet voor een generieke verruiming van de normen gekozen. Bij de behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer is uitdrukkelijk gesproken over de interpretatie en de reikwijdte van het begrip beperkte uitbreiding. Toenmalig staatssecretaris Van Geel gaf daarbij omomwonden aan dat het verruimen van het toepassingsbereik van de zeehavennorm niet kan worden beschouwd als een generieke normverhoging (bron: Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005, 29 879, nr. 7). Voor ieder woningbouwplan waarbij toepassing van de zeehavennorm wordt overwogen, dient het bevoegd gezag (College van Burgemeester en Wethouders) een specifieke, projectgebonden afweging te maken. Deze afweging resulteert vervolgens in het vaststellen van een hogere waardenbesluit. Het kent een openbare voorbereidingsprocedure en staat open voor bezwaar en beroep. Het gaat hierbij om specifieke gevallen, waarvoor een maatwerkafweging moet worden gemaakt.

De reden voor het verruimen van het toepassingsbereik is gelegen in de argumentatie bij de oorspronkelijke afbakening van de zeehavennorm. Bij de wetwijziging van 1993, waarbij de zeehavennorm werd geïntroduceerd, is gepoogd het toepassingsbereik zo beperkt mogelijk te houden. In 1993 is ervoor gekozen de beperking onder meer vorm te geven in een stedenbouwkundig criterium. Woningen die gebouwd worden in een bestaande woonwijk (verdichting) werden wel toegestaan, terwijl woningen die direct aansluitend aan een bestaande woonwijk (uitbreiding) worden beoogd niet. Het gaat hier in beide gevallen om een beperkt aantal woningen in dezelfde geluidsbelastingklasse: 56–60 dB(A).

Na de uitspraak over het Gusto-terrein (zaaknummer 200201838/1, van 29 april 2003) ontstond een discussie over de vraag of voor het onderscheid verdichting/uitbreiding wel voldoende milieuhygiënische grondslag aanwezig is. Staatssecretaris Van Geel concludeerde tijdens de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet geluidhinder dat de milieuhygiënische grondslag voor het genoemde onderscheid niet (meer) aanwezig is. In de gewijzigde Wet geluidhinder is het stedenbouwkundig criterium dus geschrapt.

De randvoorwaarde dat het moet gaan om een beperkte uitbreiding is ongewijzigd gebleven. De schaal van de nieuwbouw moet qua ordegrrootte overeenkomen met het bouwvolume dat bij een verdichtinglocatie in een qua omvang vergelijkbare woonwijk mogelijk is. Om hoeveel woningen dat in een concrete situatie gaat is van veel locale factoren afhankelijk. Het is daarom moeilijk in de wet een scherpere formulering hiervoor te geven. De invulling van het begrip beperkte uitbreiding is daarom overgelaten aan het oordeel van Burgemeester en Wethouders.

Wel biedt de Gusto-zaak daarvoor een handvat; immers de vernietiging van het besluit tot goedkeuring van het bestemmingsplan "Gusto 1999" vormde de directe aanleiding om het toepassingsbereik van de zeehavennorm te wijzigen. Navraag bij betrokkenen in de Gusto-zaak leerde dat met het bestemmingsplan werd beoogd, in aansluiting op een bestaand woongebied, een woongebied te realiseren waarvoor voor 195 woningen een hogere waarde werd verleend. Dit betrof alle nieuwe woningen die met de vaststelling van het plan werden beoogd.

Voor circa 2/3 deel van de nieuwe woningen ging het om een "reguliere" hogere waarde, met geluidsbelastingen vanwege industrielawaai variërend van 51 tot en met 55 dB(A). Voor 1/3 deel van de woningen (in totaal 65) verleende GS van Zuid-Holland een hogere waarde met gebruikmaking van de zeehavennorm. Voor deze 65 woningen was sprake van geluidsbelastingen vanwege industrielawaai variërend van 56 tot en met 58 dB(A).

Voorkomen moet worden dat een situatie ontstaat waarin bedrijven negatieve gevolgen kunnen ondervinden van uitbreiding van woningbouw nabij industriële locaties of bedrijfslocaties, zoals in het geval van de toepassing van de zeehavennorm. Om dit te voorkomen is het belangrijk te benadrukken dat de beoogde woningbouw alleen wordt toegestaan als is voldaan aan een aantal randvoorwaarden. Deze randvoorwaarden zijn geformuleerd tijdens de parlementaire behandeling van de wijziging van de Wet geluidhinder. Staatssecretaris Van Geel heeft daarbij aangegeven dat hij de genoemde randvoorwaarden ziet als onderbouwing voor het bewaken van de belangen van zowel bedrijven als toekomstige bewoners (tweede Kamer Handelingen 2004-2005, nr. 88). Dit betekent in dat in het geval van ontwikkeling van woningbouw op (delen van) Oude Rijkswerf/Willemsoord:

1. de beschikbare geluidsruimte voor bedrijven niet wordt aangetast;
2. hinder voor toekomstige bewoners zoveel mogelijk wordt beperkt;
3. financiële middelen ten gevolge van extra voorzieningen niet ten laste komen van bedrijven;
4. toekomstige bewoners worden geïnformeerd over de te verwachten geluidhinder en;
5. het bevoegd gezag en de bedrijven elkaar tijdig informeren over hun toekomstige plannen.

De (gebruiks- en uitbreidings)ruimte voor de havenbedrijven wordt in de Den Helderse context in sterke mate bepaald door bestaande woningen; deze ruimte wordt niet zozeer bepaald door de hoogte van de ontheffing (55 dB(A) of 60 dB(A) met zeehavenontheffing), maar veeleer door het verschil tussen de vergunde geluidsniveaus en de vast te stellen hogere waarden. Indien geen gebruikgemaakt zal worden van de mogelijkheid tot zeehavenontheffing en een hogere waarde tot maximaal 55 dB(A) wordt vastgelegd, kan het voor de bedrijven beperkende effect van de woningbouw op Willemsoord in absolute zin groter zijn.

Is de haven van Den Helder een zeehaven in de zin van de Wet geluidhinder?

Vóór de wetwijziging van 1 januari 2007 (waarbij de artikelen 50 en 60 in de Wet geluidhinder werden opgenomen) was de zeehavennorm geregeld in artikel 67 lid 4 Wgh. Evenals het geval is in de artikelen 50 en 60 van de huidige wet werd in artikel 67 lid 4 van de oude wet in algemene zin verwezen naar "*een industrieterrein met activiteiten die zeehavengebonden zijn*". Uit de wetsgeschiedenis van artikel 67 lid 4 valt af te leiden dat de wetgever gedacht heeft aan de zeehavens die zijn aangegeven op de Overzichtskaart Zeehavengebieden in het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer (zie TK 1990-1991, nr. 20985, nr. 11). Op die overzichtskaart waren uitsluitend de grote zeehavengebieden (de Rotterdamse, Amsterdamse, Zeelandse (Vlissingen en Terneuzen) en Groningse (Eemsmond) zeehavens) aangeduid en dus niet de haven van Den Helder. In het kader van de wetwijziging per 1 januari 2007 zijn de toepassingsmogelijkheden van de zeehavennorm uitgebreid, doch is niet expliciet gemaakt dat de zeehavennorm uitsluitend betrekking had op de zeehavens aangegeven op de eerdergenoemde overzichtskaart bij het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer.

Het is niet aannemelijk dat ook na de wetwijziging per 1 januari 2007 bij de toepassing van de zeehavennorm moet worden uitgegaan van de zeehavens zoals die bijna 20 jaar eerder in het genoemde Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer zijn aangegeven. In de eerste plaats geldt, dat ook de tekst van het oude artikel 67 lid 4 niet uitdrukkelijk naar bepaalde zeehavens verwees. De omstandigheid dat in de toelichtende stukken naar de overzichtskaart bij het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer werd verwezen, maakt niet aannemelijk, dat de wetgever de bedoeling heeft gehad die overzichtskaart voor de verre toekomst als beslissend aan te merken. Daarbij komt dat ten tijde van de wetwijziging per 1 januari 2007 het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer niet meer gold. Ten slotte is van belang dat ten tijde van de wetwijziging de Nota Zeehavens bestond die zowel de vier grote zeehavengebieden aanwees die reeds vermeld waren op de genoemde overzichtskaart, maar tevens drie kleinere zeehavens, waaronder die in Den Helder. Ten slotte is het van belang dat de wetwijziging per 1 januari 2007 ten doel had de regelgeving op het terrein van geluidhinder te moderniseren en om tot deregulering te komen. In het licht van die doelstelling is niet aannemelijk dat de wetgever anno 2007 de bedoeling heeft gehad een beperking die bijna 20 jaar eerder ontleend was aan een toen geldend Structuurschema te willen laten voortduren.

4. Beoordeling geluidsbelastingen

Voor het vervolg is het van belang om te onderzoeken of de maatgevende geluidsbelastingen worden veroorzaakt door de activiteiten die zeehavengebonden zijn en die noodzakelijkerwijs in de open lucht plaatsvinden.

Het gaat hierbij om een analyse naar de geluidsbelastingen veroorzaakt door de verschillende bedrijven, aangevuld met een analyse of het activiteiten betreft die zeehavengebonden zijn (laden en lossen, en daarmee samenhangend) en die noodzakelijkerwijs in de openlucht plaatsvinden. Tot heden is dit nog niet uitgezocht.

Deze analyse is gemaakt aan de hand van zowel het rekenmodel dat in 2008 is opgesteld ten behoeve van de scenarioberekeningen (zie rapportage I.2007.5366.00.R001 van 28 maart 2008) als het geactualiseerde rekenmodel dat recentelijk door de gemeente Den Helder is vrijgegeven (mailbericht Marco Oosterbaan d.d. 29 juli 2009).

In dit onderzoek van 2008 is uitgegaan van een scenario met maximale havenontwikkelingen. Het uitgangspunt daarbij is een optimale benutting van de geluidsruimte voor de havenontwikkelingen. Dit houdt in dat rekening is gehouden met de maximale gewenste doorloopcapaciteit van de bestaande kades (o.a. Nieuwe Diepkade) en de vestiging van bijvoorbeeld offshorebedrijven aan de Paleiskade (noordoostzijde, nu marineterrein Harssens Schiereiland) en ter plaatse van de huidige TESO locatie. Daarmee is een worst case-analyse gemaakt.

In onderstaande tabel zijn de resultaten van deze analyse weergegeven:

tabel 1:

Overzicht geluidsbelastingen t.b.v. vergelijking voor toepassing van de "zeehavennorm"
Weergegeven waarden betreffen etmaalwaarden in dB(A), waarden < 40 dB(A) niet weergegeven

rekenpunt		Zonemodel Den Helder 2009	Scenario berekeningen 26-3-2008
			Scenario 2b
rekenpunt ORW-4 hoogte 22,5 m	Geluidsbelasting industrieterrein	56,6	58,6
	Geluidsbelasting vanwege zeehavengebonden activiteiten	56,5	58,6
	% geluidsbelasting zeehavengebonden activiteiten	99,8%	100,0%
	bijdrage obv maatgevendheid		
	Paleiskade	-	51,1
	Bijdrage bedrijf Peterson Supplylink	48,5	51,3
	Bijdrage OZD/MP/OS	55,5	56,0

rekenpunt ORW-8 hoogte 22,5 m	Geluidsbelasting industrieterrein	56,4	58,4
	Geluidsbelasting vanwege zeehavengebonden activiteiten	56,4	58,4
	% geluidsbelasting zeehavengebonden activiteiten	100,0%	100,0%
	bijdrage obv maatgevendheid		
	Paleiskade	-	51,8
	Bijdrage bedrijf Peterson Supplylink	50,0	52,3
	Bijdrage OZD/MP/OS	55,1	55,2
rekenpunt ORW-11 hoogte 22,5 m	Geluidsbelasting industrieterrein	56,8	57,5
	Geluidsbelasting vanwege zeehavengebonden activiteiten	56,7	57,4
	% geluidsbelasting zeehavengebonden activiteiten	99,8%	99,8%
	bijdrage obv maatgevendheid		
	Bijdrage OZD/MP/OS	56,5	56,5
	Paleiskade	-	48,4
	Bijdrage bedrijf Peterson Supplylink	<40	42,5
rekenpunt ORW-17 hoogte 22,5 m	Geluidsbelasting industrieterrein	55,5	57,9
	Geluidsbelasting vanwege zeehavengebonden activiteiten	55,4	57,8
	% geluidsbelasting zeehavengebonden activiteiten	99,8%	99,8%
	bijdrage obv maatgevendheid		
	Bijdrage OZD/MP/OS	54,2	54,3
	Paleiskade	-	51,6
	Bijdrage bedrijf Peterson Supplylink	48,3	50,6
rekenpunt ORW-19 hoogte 22,5 m	Geluidsbelasting industrieterrein	54,1	57,3
	Geluidsbelasting vanwege zeehavengebonden activiteiten	54,1	57,3
	% geluidsbelasting zeehavengebonden activiteiten	100,0%	100,0%
	bijdrage obv maatgevendheid		
	Bijdrage OZD/MP/OS	52,8	53,2
	Bijdrage bedrijf Peterson Supplylink	46,9	49,1
	Paleiskade	-	51,6
	Bijdrage bedrijf Teso	<40	49,3
rekenpunt ORW-20 hoogte 22,5 m	Geluidsbelasting industrieterrein	53,5	56,9
	Geluidsbelasting vanwege zeehavengebonden activiteiten	53,5	56,9
	% geluidsbelasting zeehavengebonden activiteiten	100,0%	100,0%
	bijdrage obv maatgevendheid		
	Bijdrage OZD/MP/OS	52,0	52,5
	Paleiskade	-	51,5
	Bijdrage bedrijf Teso	<40	49,2
	Bijdrage bedrijf Peterson Supplylink	46,6	48,5

De ligging van de beoordelingspunten is weergegeven in figuur 1. Uit deze analyse komt naar voren dat de hoogste en maatgevende geluidsbelastingen worden veroorzaakt door zeehavengebonden bedrijvigheid. Daarnaast hebben we de analyse gemaakt welke activiteiten bij deze bedrijven bepalend zijn voor de optredende geluidsimmissie en daarmee geluidsbelastingen. Deze resultaten daarvan zijn opgenomen in onderstaande tabel.

tabel 2:
Overzicht maatgevende geluidsbronnen

De maatgevende bronnen van de maatgevende bedrijven betreffen:		Zonemodel Den Helder2009	Scenario berekeningen 26-3-2008 scenario 2b
	OZD/MP/OS	scheepskraan mobiele kraan heftruck	scheepskraan mobiele kraan heftruck
	Paleiskade	-	scheepskraan mobiele kraan heftruck
	Teso	-	vergunningbron
	Peterson Supplylink	faunkranen mudplant heftrucks	faunkranen mudplant heftrucks

Uit deze analyse blijkt dat de hoge geluidsbelastingen met name worden veroorzaakt door activiteiten en installaties die een zeehavengebonden karakter (laden en lossen en daarmee samenhangend) en die noodzakelijkerwijs in de openlucht plaatsvinden.

5. Conclusies

De Wet geluidhinder biedt de mogelijkheid om het (onder voorwaarden) toepassen van de zeehavennorm.

Hetgeen ontbrak was het antwoord op- de vraag welke geluidsbelastingen door welke bedrijven worden veroorzaakt en de analyse of dit de activiteiten zijn die zeehavengebonden zijn (laden en lossen, en daarmee samenhangend) en die in de openlucht plaatsvinden. Dat de zeehavennorm van toepassing kan zijn, daarover bestaat geen onduidelijk. Wat we nog niet hebben uitgezocht/aangetoond is of de geluidsbelastingen die optreden daadwerkelijk worden veroorzaakt door de zeehavengebonden activiteiten. Met de nu uitgevoerde analyse blijkt dat het met name de zeehavengebonden bedrijven zijn die de maatgevende geluidsbelastingen veroorzaken; het gaat hierbij om de bedrijven Teso, OZD/MP/OS, de Paleiskade en Peterson Supplylink. Binnen deze bedrijven is een overzicht gemaakt van de bepalende geluidsbronnen. Uit de tweede analyse blijkt dat het met name de activiteiten en installaties zijn die gerelateerd zijn aan de haven en die noodzakelijkerwijs in de buitenlucht plaatsvinden.

Zoals hierboven is omschreven is het belangrijk te benadrukken dat de beoogde woningbouw alleen wordt toegestaan als is voldaan aan een aantal randvoorwaarden. Dit om te voorkomen dat bedrijven het slachtoffer worden van oprukkende woningbouw.

Concreet betekent dit dat bij de ontwikkeling van woningbouw op Willemsoord:

1. de beschikbare geluidsruimte voor bedrijven niet wordt aangetast;
2. hinder voor toekomstige bewoners zoveel mogelijk wordt beperkt;
3. financiële middelen ten gevolge van extra voorzieningen niet ten laste komen van bedrijven;
4. toekomstige bewoners worden geïnformeerd over de te verwachten geluidhinder en;
5. het bevoegd gezag en de bedrijven elkaar tijdig informeren over hun toekomstige plannen.

Naar onze overtuiging kan aan bovengenoemde randvoorwaarden worden voldaan.

Arnhem, 7 oktober 2009

DGMR Industrie, Verkeer en Milieu B.V.

Figuur 1

